

EJDERHA İLE FARELER ANASINDA BİR DAMLA BALA TAMAH EDEN ORG. GEN.ÖZTÜRK

Bir gezginci çölde karşısına çıkan yırtıcı bir hayvandan kurtulmak amacıyla susuz bir kör kuyuya atar kendini. Kuyunun dibinde bir ejderha görür. Ejderha adamı yutmak için ağzını açmış bekliyor. Adam yırtıcı bir hayvan tarafından parçalanmamak için yukarıya çıkmaya cesaret edemeyen ama ejderha tarafından da yutulmamak için aşağıya atlayamayan bu zavallı gezgin kuyunun duvar taşları arasında yetişen bir incir dalını yakalar ve ona bütün gücüyle tutunur. Az sonra elleri uyuşur ve kendini her iki tarafta bekleyen felaketin kucağına düşeceğini hisseder. Fakat hala sımsıkı yapışmış halde dalda durmaktadır. O esnada biri beyaz, diğeri siyah iki farenin zavallı gezginin tutunduğu dalın çevresinde dolaşp, dalı kemirmekte olduklarını görür. Artık yalnızca birkaç dakikası kalmıştır, dal kopacak ve o da aşağıda bekleyen ejderhanın ağzının içine düşecektir. Gezgin bunu görür ve kurtulma şansının olmadığını bilir. Ama havada debelendiği sürece, çevresine bakılmaktadır. İncir yapraklarında bal damlaları görür. Dilini uzatıp bunları yalamaya koyulur.

Bu gezgin hikâyesi tüm insanlığın hikâyesi. Mezarlıklarda kazılmış boş kabirler bir ejderha gibi ağzını açmış eceli gelen insanları beklemekte, siyah ve beyaz fareler ise gece ile gündüz olup insanın hayat ağacını hiç aksatmadan kemirmeye devam etmektedirler. İnsan ise alttan ve üstten kendisini bekleyen bu iki felaketin korkusunu hayatın zevkleri mal, mülk, şan şöhret, makam, mevkii ve rütbe yoluyla uyuşturarak kendini kandırmakta “ Düşünme, gönlünce yaşa” parolasıyla kendini aldatmaya çalışmaktadırlar. Ama aldanan yok, bu düşüncedeki insanlar sadece kendini aldatmaktadırlar. Bilmeliler ki kör kuyudaki ejderha ile incir dalını kemiren beyaz ve siyah fareler sadece kendi hayat ağacını değil en sevdiği eşinin, göz nuru çocuklarının da hayat ağacını kemirmekte ve ömür sermayelerini tüketmektedir.

Bir Allah dostu öğrencileriyle berber alışveriş için sıcak bir günde pazara çıkar. Pazarda kıl heybe içinde kar satan bir adam mütemadiyen bağırır “ Acıyın sermayesi an be an eriyip tükenen adama!” Allah dostu bu sesi duyunca “Ah!” deyip yığılır yere. Öğrencileri hemen kar satın alıp hocalarının şakaklarını ve ellerini ovalarlar. Derler ki: “ Efendim ne oldu size? Sıhhat ve afiyetle yürüyüp gidiyordunuz. Kar satıcısının sesini duyunca bir “ Ah!” ettiniz ve düştünüz. Allah dostu der ki: “ İnsaf edin sermayesi eriyen sadece o adamcağız mı? Bizim sermayemiz erimiyor mu? Bizim ömür sermayemiz olan günler, aylar, yıllar da bu sıcakta eriyen karlar gibi mütemadiyen her nefeste eriyip tükenmektedir. Ünlü mucit Bill Gates der ki: “ Hiçbir mucit kendisi için icat yapamaz” en büyük icat ise “ Ölümdür” der.

Ölüm bizi bekliyor ve içinde yaşadığımız şu an bizim bu dünyadaki son günümüz olabilir. Dünyada ölümlü olduğunu bilen tek yaratık insandır. İnsan için inanç önemlidir. İnanıldığına kulluk etmesi ve onun yolunda canını vermesi, hesap vermesi ise onun kutsalıdır. Bu duygudan yoksul olanlar her türlü kirli emellerini iktidar hırslarını tabu haline getirebilmektedir.

Şehitlerimize şahadet şerbetinin içiren ve binlerce yurttaşımızı yaralayan darbeye start veren Org. Gen. Akın Öztürk’ü ekranlarda gördüm. Hiç de şekil ve şemail itibariyle FETÖ’ nün adamlarına benzemiyor. Bu millet kendisini 15 yaşından itibaren beslemiş büyütmüş, giydirmiş, rütbeler takmış general yapmış, ordu komutanı ve yaş üyesi yapmış altına son model araba vermiş, korumalar vermiş, lüks lojman vermiş. Ama ileri yaşına rağmen arta kalan üç beş senelik ömrü için kalk sen Genelkurmay Başkanı olmak için Amerika’da malikânedeyse yıllarca beslenen terör örgütü başı ile birleş ve ülkeni ateşin içine at. Ve sonunda da bu güzel ülkeyi FETÖ terör örgütü eliyle Mosad’ın, Amerika’nın kanlı ellerine takdim et.

Olacak şey değil. Haydi, terör başı FETÖ'nün, emeli ve hedefi belli. Ya senin ki? Sayın General Akın Öztürk. Senin yaptığın düpedüz "NANKÖRLÜK" Bazı insanlar ölümü unutarak yaşamayı kendilerine felsefe haline getirmişler. Ölüm arkadaşına, komşusuna ve yakınlarına geleceğine inanırlar da kendilerine geleceğine unutarak yaşarlarmış. Herhalde Gen. Akın Öztürk, sen de bu felsefeyi benimseyenlerden birisisin ki, ahir ömrünü beş paralık ettin Sanırım sonun ya sehpa, ya da cezaevlerinin ışısız, havasız hücrelerinde çürümek olacak.

Sayın Öztürk ister inan, ister inanma. Hayatın en büyük icadı ölüm. Evet bu dünyada tek hakikat ölümdür. Genelkurmay başkanı olsan da ahirin yine ölümdü. Bu milletin rütbelerini omzunda yıllarca taşıyan bir generale yakışmayan bir sonla sonlandırdın sonunu. Değer miydi ahir ömründe iki damla balı yalamak için yüzlerce vatandaşımızı şehit edip, binlercesini yaralamak. Bu gariban milletin, tüyü bitmeyen yetimlerin parasıyla alınan silahlarla bu milleti şehit edip yaralamak? Yıllarca omzunda taşıdığın yıldızları kararttın, lekeledin. Bu rütbelerin finali böyle olmamalıydı sayın Org. Gen. Akın Öztürk.
www.kadirkeskin.net

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin " Değerlerimize rağmen neden buradayız?" konulu konferansıya Ödemiş kapalı cezaevinde mahkûmlarla beraberdi.